

Post Info

INFORMATIVNI TJEDNIK HRVATSKOG SINDIKATA POŠTE

UŠPAJZ I PAPAZJANJA

Dobar broj gra ana Hrvatske, bivši optimisti, žrtve restrukturiranja, agencijski radnici, autsorsirani moderni robovi trnovitog neoliberalnog puta u bolje sutra i mnogi drugi, proklinju svoju hudu sudbu što nisu imali sreće raditi u nekom od brojnih javnih poduzeća. Pritom, sigurno je, ni Pošta nije izuzeta.

Podrazumijeva se da su to ure na društva u kojima su prava radnika propisana i neupitna, koja u pravilu imaju sklopljene kolektivne ugovore koji se poštuju i u kojima se, bez rezerve i ostatka, poštaju zakoni,

naročito onaj o radu. Ako smo iskreno, gledajući i okruženje, ima tu istinu. Me utim! Puno je, naoko sitnica, koje kad se akumuliraju prestaju biti sitnice i postaju sasvim nešto drugo. Pisali smo i pišemo o brojnim anomalijama i nelogi nosnista koje se kose sa mnogim zakonima i propisima i dnevno tiše naše radnike. Evo, recimo, jedan primjer. Radiš u sortirnici, raspored rada ti je živa koma. Više-manje zakonito, a ipak koma. Radno vrijeme zapravo je od 1:00, 2:00, 3:00 sata no u, a nikog nije briga što, na primjer, u to

vrijeme nemaš s im i kako do i i oti i s posla i što ti život nakon nekoliko tjedana takvog rasporeda postaje pravi ušpajz. Još kad ti voditelj, nedjeljnim kasnoveernjim pozivom (ni SMS nije isključen), priopći kada ti je i gdje do i raditi u ponedjeljak, rečeni ušpajz postaje nejestiva papazjanija. Obzirom da si upravo ti onaj sretnik što radi u javnom poduzeću, radi i šuti, uvijek može biti gore. Voditelj ionako ima prikladne alate da te primiri, ucjeni, zastraši, doveđe u red... Rođo moj, raspored rada uvijek može biti gor, raditi eš sam samcat na poslovima koje bi dvoje teško obavilo, opomena za nepoštivanje radnih obveza upravo se privodi kraju, na listi za tehnički višak još uvijek ima mesta, i..., tako to.

No, budimo realni, pošto si već sretnik, propisane koliko i sredstava za smirenje i redovito počinje psihološkim tretmanom mogu stvarno pomoći. Napokon, treba raunati i na ono da „vrati“ ide na vodu dok se ne razbijie“.

BORBA ZA STOLICU

U duhu aktualne situacije mogli biste pomisliti da se radi o slikovitom opisu stanja u Hrvatskoj pošti. Ali ne..., radi se o doslovnoj borbi za neophodno sredstvo za rad! Šalterski radnici, ovisno o tomu jesu li bili dovoljno brižni i prije drugih uspjeli priskrbiti koliko-toliko (polu)opravnu stolicu, uz sve radne vještine moraju vježbati i održavanje ravnoteže na skršenoj i naherenoj stolici. Sve upute o pravilnom sjedenju padaju u vodu kad imaćete stolicu koja, umjesto da ti olakša višesatno sjedenje, od tebe zahtijeva visoku koncentraciju kad sjedaš, dok sje-

diš i kad se ustaješ. Sve molbe, traženja i zahtjevi razbijili su se u zid javne nabave..., a nama je u ovom, kao i u mnogim drugim slučajevima, zaključiti kako Poslodavac radnicima nije osigurao adekvatne uvjete za rad, na što ga obvezuju brojni akti, posebno oni koji se opisuju u Kolektivnom ugovoru, poglavljje „Zaštita na radu“. Mora da je stvarno naučiti na fantastika raspisati kvalitetan natječaj za uspješnu javnu nabavu i osigurati stanovitu koliku inu stolicu, pa bile one meke ili tvrde!

UKRATKO

PODACI HZZ-a: 289.889 NEZAPOLENIH

Krajem kolovoza u evidenciji Hrvatskoga zavoda za zapošljavanje (HZZ) registrirane su 289.889 nezaposlene osobe, što je smanjenje za 2,1 posto ili za 6.205 osoba u odnosu na srpanj, dok je na godišnjoj razini, u usporedbi s kolovozom 2013., broj nezaposlenih manji za 7,6 posto ili za 23.786 osoba, objavio je HZZ.

„NIJE LIJEPO KADA SE HVALIŠ, A JOŠ JE GORE KADA SE NEMAŠ IME POHVALITI!“

KALIMERO

Oni nešto stariji e se sigurno sjetiti Kalimera. Za one druge, treba re i da je Kalimero lik iz crti a, pile koje je esto, kad se osjetilo pogo enim, zakinutim i nemo nom, znalo re i: to je nepravda, to je prava nepravda! Koliko „kalimera“ je ovdje oko nas, svaki dan ih sre emo, a da ih mnogi, posebno Poslodavac, ne vidi ili ne želi vidjeti, još manje uti. Što je drugo do li nepravda, prava nepravda, slijede a po-

razna injenica. Tri kategorije radnika naše tvrtke idu zadanim poslom na istu ili sli nu adresu, ovaj put na otok, jer ih je Poslodavac tamo poslao da obave neki posao. I sad gle ovo!

Prva skupina radnika - za obavljen rad i provedeno vrijeme na radu, dobiva punu dnevnicu (150,00 kn, neto). To tako treba biti, nemamo ništa protiv.

Druga skupina radnika - za rad i provedeno vrijeme, a radi se o dužem boravku na otoku jer se ne može svakodnevno vra ati svojoj ku i, dobiva dnevnicu (150,00 kn, bruto) što na pla i zna i upola manje od tog iznosa. To je ve ozbiljna nepravda!

Tre a skupina radnika – za provedeno vrijeme na putu i radu koje je nerijetko više od petnaest (15!) sati, ne dobiva, osim gole pla e, baš ništa. Nula (0!) kuna je namijenjeno za, ne bi ovjek vjerovao, kategoriju radnica koje ionako imaju najnižu pla u u našoj Pošti. Što je to drugo, negoli prava, pravcata nepravda! Sramota, ak!

MOBBING

Slanje elektroni ke pošte podre enim radnicima van radnog vremena je *mobbing*! Takav stav zauzet je u nekim demokratskijim i naprednijim zemljama, štoviše, neki ozbiljno rade na tome da se to i ozakoni. Ovdje se naravno ne misli na šaljive *mailto*e, one s

obiteljskim fotografijama, slikama zalaska sunca i tome sli no. Misli se, prije svega na ve uvriježenu praksu da nadre eni svojim podre enima imaju potrebu, baš eto u 23:30 h, zadati novi neodloživi zadatak ili zatražiti neki (pre)važan podatak koji „ne trpi ekanje novog radnog dana“. To je uzelo toliko maha da neki kvazimenadžeri, menadžeri ili oni koji misle da to jesu, redovito, gotovo

u pravilu, šalju u *mailto* radno **nevrijeme**, dokazuju i tako sebi i svima oko sebe svoju predanost tvrtci, svoj danono ni samoprijegor i rad, o ekuju i naravno, istu stvar od svojih podre enih, bolje re i pod injenih. Takvi želete dokazati i to da je ovih bijednih 8 radnih sati pre malo da bi plasirali svoje grandiozne ideje, pa e sigurni su da bi valjalo razmisliti o tome da se dan produži na više od 24 sata.

Pametni i oni nešto u inkovitiji od nas su, re eno je ve , dosko ili ovoj pošasti, dozvoljavaju i gašenje službenog mobitela odmah po završetku radnog vremena, ostavljaju i ljudima pravo na privatni život. Naravno, ovima što im osam sati projuri, a da se ni „okrenuli nisu“, takvo što nije ni nakraj pameti. Pitanje je samo, kojom se brzinom i u kom smjeru okre u?!

Informativni tjednik HSP - Hrvatskog sindikata pošte

Odgovorni urednik: Milan Jukić, Urednica: Martina Cikojević, dipl. novinar

Uređivački odbor: Miljenko Gorup, Damir Jurišić, Davor Kršić, Željko Miljak, Lidija Šušić i Mario Vrček

Adresa Uredništva: Radićeva 12, 10000 Zagreb, TEL: 01/4686-092 FAX: 01/4921-555

Internet adresa: www.sindikat-hsp.hr, e-mail adresa: urednistvo@h.s.p.t-com.hr

ISSN: 1333-4530